

i Forhold til den Ret, vi nu har, og et betydeligt Fremskridt i Forhold til det oprindelige Lovforslag. Jeg kan derfor kun paa det bedste anbefale Tingets Medlemmer at stemme for Ændringsforslagene.

Rytter: Det foreliggende Ændringsforslag er jo Udtryk for et Kompromis i Udvalget. Vi fra vor Side havde ønsket, at Landstingets Forslag, i den Form, hvori det blev forelagt her i Tinget, var blevet vedtaget, og jeg havde haabet, at det var sket forholdsvis hurtigt, naar den højtærede Justitsminister havde accepteret Landstingets Forslag og vi fra vor Side tiltraadte dette. Det har imidlertid ikke kunnet ske, idet der har været Uenighed indenfor Udvalget. Dog har vi været enige om eet, nemlig, at den nugældende Ret var daarlig, idet Forholdet efter den nugældende Ret er det, at naar en Ægtefælle dør, skal den anden Ægtefælle skifte med vedkommendes Arvinger, selv om de er langt ude beslægtede. Derfor maatte vi bort fra den nugældende Ret. Vi er saa enedes om det Kompromis, at vi opretholder Forældre som Arvinger, men derimod ikke Søsken.

Det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz kritiserede dette Standpunkt meget stærkt, man har dog tiltraadt det i Udvalget. Jeg synes ogsaa, at det ærede Medlems Kritik var noget vel overdreven. Forholdet er jo nemlig det, at her vil der som oftest være Tale om unge Mennesker, at det er en ung Ægtefælle, der dør, ellers kommer Spørgsmaalet gennemgaaende ikke frem overfor Svigerforældre; men i det Tilfælde er det ogsaa mest sandsynligt, at den efterlevende Ægtefælle vil gifte sig igen, i saa Tilfælde skal der skiftes, og saa faar altsaa Ægtefællens Forældre Arveret og følgelig ogsaa vedkommendes Søsken. Bortset derfra maa vi ogsaa huske paa, at her er gennemgaaende ikke Tale om en Formue, som Ægtefællerne har faaet fra deres Forældre, men en Formue, som de selv har erhvervet, idet de endnu paa det Tidspunkt ikke har arvet Forældrene, og det er da ikke saa unaturligt, at den gaar over til den anden Ægtefælle og gaar videre der, som det vilde være, naar Talen var om en Formue, de havde faaet fra vedkommendes Forældre.

Endelig kan jeg ikke se, at det er at overskære Familiebaandet saa stærkt, som det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz siger, thi Spørgsmaalet er i Virkeligheden kun det: Hvem er det, der skal oprette Testamente? Og her har vi altsaa ment efter det Kompromis, der er indgaaet, at naar en

Ægtefælle vil have, at dens Søsken skal arve og ikke Ægtefællen alene, skal han oprette Testamente til Fordel for disse Søsken, og det vil jo ikke være saa besværligt, hvis den ønsker, at Søsken skal arve.

Men, som sagt, vi er enedes om dette Kompromis, og et Kompromis kan jo altid kritiseres fra begge Sider. Men naar vi er blevet enige om dette Kompromis, er Meningen dermed ogsaa, at det er sket for at gennemføre det ud fra den Anskuelse, at det er langt bedre end den nugældende Ret. Derfor vil jeg anbefale, at man stemmer for Ændringsforslagene, saaledes som de her foreligger.

L. D. Rasmussen: Det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz er jo enig med de øvrige Medlemmer i Udvalget, og selv om jeg vel ved, at det ærede Medlem havde forskellige Ønsker, der ikke blev opfyldt ved Udvalgets Ændringer, kan jeg ikke nægte, at det undrer mig, at Angrebet i Dag er blevet formet saa skarpt, som Tilfældet er. Det er efter min Opfattelse en lidt ejendommeligt Maade at føre et Defensorat paa. Hensigten med Udvalgets Ændringer er i videst muligt Omfang at respektere deres Villie, som Døden har skilt, thi i ethvert lykkeligt Ægteskab former det sig dog heldigvis saaledes, at de to, der lever i Hjemmet, søger at gøre dette saa hyggeligt og godt som muligt, og saa skulde et saadant Hjem lide Skade og blive splittet, fordi i Virkeligheden uvedkommende søger at trænge ind og gøre deres Rettigheder gældende! Det er heroverfor, det har været Udvalgets Hensigt at værne de paagældende Hjem.

Det ærede Medlem udtalte Haab om, at Landstinget vilde foretage Ændringer i Lovforslaget. Jeg haaber og ønsker, at dette Haab fra det ærede Medlems Side maa blive beskæmmet, og jeg har nogen Grund til at mene, at det vil blive det, da jeg fra særdeles god og paalidelig Kilde har bragt i Erfaring, at der er betydelig Stemning i det andet høje Ting for netop at følge disse Ændringer.

Justitsministeren (Steincke): Hvis man vilde gaa dybere ind paa den Diskussion, der allerede har fundet Sted i Dag, vilde man komme til at genopleve Udvalgsforhandlingerne forfra. Det føler jeg ikke nogen særlig Trang til, og jeg skal derfor indskrænke mig til nogle korte Bemærkninger til det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz, om hvem jeg maa sige, som en enkelt af de foregaaende Talere har sagt,